

РЕШЕНИЕ

№ 7439

гр. София, 29.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 19.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **9012** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК вр. чл. 118 КСО.

Г. В. Н. от [населено място] изразява недоволство от решение № РО-590/ 19.07.2013 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” – териториално поделение на НОИ С. - град, с което е потвърдено разпореждане № 213-002564-5/ 24.06.2013 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал. 1 от КСО. С последното на жалбоподателя е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а, ал. 1 от КСО.

Оплакванията за материална незаконосъобразност на решението и за противоречието му с целта на закона са мотивирани с твърденията, че въз основа на сключения договор с кредитната институция [фирма] на жалбоподателя е възложена функция да управлява клон С.-Запад на дружеството. Предвидено е в същия, че Н. има право на ежемесечно възнаграждение, както и право да ползва двадесет платени неприсъствени дни годишно. Характерът на този договор поражда задължение за задължително осигуряване за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица. Поддържа се, че решаващият административен орган не се е съобразил със специалната правна уредба на Търговския закон и Закона за кредитните институции и не е анализирал правната фигура на прокуриста съгласно уредбата на Глава 6 от ТЗ. Твърди, че като изпълнител по договор за управление на търговско дружество следва да се разбира всяко лице, на което с договор е възложено управление на търговско предприятие, както и че клонът на търговско дружество има белезите на търговско предприятие.

Фигурата на управителя на клона е идентична с тази на прокуриста, според трайно установената съдебна практика управлението на клона представлява специална форма на прокура. Въз основа на изложеното счита, че задължението за задължително осигуряване на тази категория лица произтича от факта, че полагат труд, но поради спецификата на дейността, която упражняват, са уредени в нормативно определени договори, а не в трудови.

В съдебно заседание Н. се представлява от адв. М., който представя справки за внесени осигурителни вноски.

Искането до съда е за отмяна на решението. Претендират се и разноски по списък.

Ответникът, директорът на Столично управление „Социално осигуряване” при ТП на НОИ, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата, препращайки към аргументацията в оспорвания акт.

От фактическа страна се установява:

На 15.09.2005 г. е сключен договор за възлагане на управление – мениджмънт на клон на Ц. – АД, С. Запад със страни: [фирма], [населено място], като възложител и Г. В. Н., [населено място], в качеството му на директор на клон С. Запад на Ц. – АД, като изпълнител. Предмет на съглашението е възлагане от банката и приемане от Н. да управлява клон С. Запад на БКБ АД и да представлява банката в рамките на предоставени му с отделен писмен акт пълномощия и в съответствие с действащата нормативна уредба, устава на дружеството, останалите вътрешни нормативи, решенията на органите на управление на банката, указанията, заповедите и нарежданията на изпълнителните директори и прокуриста и клаузите на договора за периода от назначаването си до освобождаването си от длъжност. Възложителят възлага за изпълнение /достигане/ чрез отделен писмен акт определени икономически показатели за развитието на клона. Конкретните задължения на изпълнителя са да управлява клона на дружеството професионално и отговорно, като полага всички необходими грижи за развитието и просперитета на банката; да организира, ръководи и контролира дейността на клона на банката за която цел изпълнява функциите и задачите, възложени с договора; да пази търговските и фирмени тайни на банката, станали му известни при изпълнение на възложеното му управление както в процеса на работа, така и след приключване на отношенията му с банката и т.н.

Със Заповед № 362/ 28.02.2013 г. на основание чл. 11, т. 8 от договора за възлагане на управление – мениджмънт, едностранно от възложителя, без предизвестие е прекратено правоотношението с Г. В. Н..

Началото на разглежданото производство е поставено със Заявление вх. № 213-00-254/ 12.04.2013 г., с което жалбоподателят е поискал отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО. Към него са приложени документите по чл. 1, ал. 1 от Наредбата за отпускане и изплащане на парични обезщетения за безработица.

След справка вх. № 213-00-2564-2/ 16.04.2013 г. относно приети, върнати и липсващи документи на Г. В. Н., органите на С., ТП на НОИ установили, че липсва документ за прекратяване на дейността като управител на [фирма] и с писмо изх. № У-213-00-2564-1/ 16.04.2013 г., същият е изискан от Н.. Със справка вх. № 213-00-2564-4/ 03.06.2013 г. от НАП е приета справка за история на осигуряването на самоосигуряващото се лице Н., видно от която Н. е прекъснал дейност като съдружник в [фирма], считано от 29.03.1996 г.

С разпореждане № 213-00-2564-1/ 14.06.2013 г., главен инспектор на С. – [населено

място] е отпуснал парично обезщетение за безработица в размер на 57.39 лв. - дневно, считано от 29.03.2013 г. до 28.12.2013 г. С последващо разпореждане № 213-002564-2/ 14.06.2013 г., главен директор на С. – [населено място] е спрял производството по изплащане на парично обезщетение за безработица на Н. до извършване на проверка на [фирма] от ИА „Инспекция по труда” – [населено място]. В хода на извършената проверка се установило, че на 15.09.2005 г. Н. е вписан като управител на „Ц. АД – клон С.-Запад”, за времето от 15.09.2005г. до 01.03.2013 г., по сключен с [фирма] договор за управление на клон С.-Запад и същият има характер на договор за управление или прокура по смисъла на чл. 21 от ТЗ.

С разпореждане на гл. директор на С. № 213-002564-3/ 24.06.2013 г., на основание чл. 55 от АПК и извършената проверка от ИА Инспекция по труда, производството по изплащане на парично обезщетение за безработица на Н. е възобновено. С последвало разпореждане № 213-00-2564-4/ 24.06.2013 г., гл. директор на С. е отменил разпореждане № 213-00-2564-1/ 14.06.2013 г., като се е мотивирал, че сключеният договор между [фирма] и Н. по същество не е договор за управление и контрол на търговско дружество, а възлагане на управлението на част от структурата на банката и не подлежи на осигуряване на основание чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО.

При горната фактическа обстановка и на същото основание с разпореждане № 213-00-2564-5/ 24.06.2013 г., гл. директор на С. – [населено място] е отказал отпускане на парично обезщетение за безработица по чл. 54а от КСО.

Недоволен от акта, Н. го е оспорил пред ръководителя на ТП на НОИ – [населено място], който го е потвърдил с решение № РО-590/ 19.07.2013 г. по съображения, че лицето не е работило по трудово правоотношение, а е изпълнявало договор за управление или прокура по смисъла на чл. 21 от ТЗ и неправилно е подавана информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и Наредба Н-8 на министъра на финансите.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Обжалваното решение е издадено е издадено от компетентен орган – ръководителя на ТП на НОИ С., пред който, като ръководител на териториално поделение на НОИ, се подават жалби срещу разпореждания по глава четвърта от КСО и който съгласно чл. 117, ал. 3 от кодекса се произнася с решение по тези жалби. Спазена е формата по чл. 117, ал. 5 от КСО вр. чл. 59 от АПК - съдържат се необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта с посочване на длъжността му. Не са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила. Решението е произнесено след надлежно сезиране, като са обсъдени доводите на оспорващия и доказателствата в преписката.

Жалбата е депозирана своевременно предвид отразяването в известието за доставяне на пощенска пратка с номер на баркод 2100014867027, че решението е получено от Н. на 12.08.2013г. – ръкописните, щемпелните дати и бележките на служителите на пощенския оператор съдът възприема така: Пратката е постъпила за доставяне от [фирма] на 22.07.2013г., извършени са две посещения от куриер с цел връчването ѝ – на 23.07.2013 г. и на 29.07.2013 г., а на 12.08.2013 г. Н. е получил същата срещу подпис. На 14.08.2013 г. е оформена като доставена. Следователно оспорването, депозирано на 20.08.2013 г., в АССГ, е допустимо.

По делото няма спор за фактите. Противоречивите позиции на страните касаят характера на съглашението, сключено между Н. и банковата институция и налага преценка на въпроса подада ли управителят на банков клон в обхвата на разпоредбата на чл.4, ал.1, т.7 от КСО.

Бе посочено, че Н. е сезирал осигурителния орган със заявление за получаване на ПОБ в срока по чл. 54а, ал. 3 и 4 от КСО, представил е всички необходими документи съгласно Наредбата за отпускане и изплащане на паричните обезщетения за безработица, а също така от регистъра за изплатените осигуровки се установява, че Н. е лице, за което са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд "Безработица" най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването. Съгласно приетия като доказателство договор за възлагане на управление-мениджмънт сключен на 15.09.2005 г., Н. се съгласява да управлява и представлява клон С.-Запад, в качеството му на директор на клон, като приема да извършва всички действия и сделки от името на банката, свързани с нейната обикновена дейност.

На основание § 1, т. 22 от Допълнителните разпоредби на ЗКИ, „клон” е регистрирано по съответния ред място на дейност, представляващо юридически необособена част от кредитна институция, чрез което се извършват пряко всички или някои от разрешените дейности на кредитната институция.

Според легалното определение по § 1, т. 3 от ДР на КСО, „осигурено лице” е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. От гледна точка на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, ще бъде осъществявана трудова дейност, подлежаща на задължително осигуряване, тъй като представлява изпълнение на договор за управление – от момента на започване на дейността. Съответно на това основание възниква задължение за търговеца за внасяне на дължимите осигурителни вноски по чл. 5 от КСО. За целите на задължителното обществено осигуряване под „изпълнител по договор за управление на търговско дружество” по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 7 от КСО, в редакцията действала до 31.12.2012 г. следва да се разбира всяко лице, на което с договор е възложено управление на търговско предприятие. Клонът на търговско дружество има белезите на търговско предприятие. Същият се ползва с относителна самостоятелност, подлежи на самостоятелно вписване в Търговския регистър, регистрация в Регистър БУЛСТАТ, данъчна и ДДС регистрация, както и може да бъде страна по облигационни, данъчни (чл. 9 ДОПК), трудови (§ 1, т. 1 ДР на КТ) и осигурителни (чл. 5 КСО) отношения. Клонът притежава собствено имущество, различно от имущество на принципала си и води самостоятелно счетоводство, „като самостоятелен търговец” (чл.19 ТЗ). В конкретния случай договорът за управление е сключен не от клона, а от принципала, по силата, на който на Н. е възложено управлението и представителството на обособена част от търговското предприятие – клон, регистриран и упражняващ търговска дейност като самостоятелно търговско предприятие на територията на Република Б.. Преценката за приложимост на чл. 4, ал. 1, т.7 КСО изисква анализ на характера на извършваната дейност и получаваното възнаграждение. От клаузите на договора за управление се установява трайния характер на дейността по управление и представителство. Възложено е общо

ръководство на клона, уговорено е месечно възнаграждение /чл. 7/, както и допълнително възнаграждение за дейността. В допълнение към общо формулираното възлагане на управлението, са изрично възложени и конкретни компетентности /права/ и задължения.

Така изброените обстоятелства безспорно сочат съществуването на осигурително правоотношение, което предполага след неговото прекратяване възникване правото по чл. 54а от КСО, тъй като са налице и останалите материалноправни основания за възникването му /така решение № 9989/ 03.07.2013 г. по адм. дело № 5956/ 2013г. на ВАС VI отд./.

Следва също така да се отбележи, че клонът на търговско предприятие има относителна самостоятелност и може да създава облигационни отношения от името и за сметка на предприятието, чиято обособена част е. Макар и да не е правен субект в отношенията си с трети лица, клонът има самостоятелно управление и представителство.

При горния анализ на фактите по делото и относимата регламентация съдът приема, че разпоредбата на чл.4 ал.1 т.7 от КСО следва да намери приложение спрямо жалбоподателя.

Изходът на спора и своевременно заявеното искане за разноси по списък съобразно чл. 80 ГПК, обуславят присъждане на такива на Н. в претендирания и доказан размер от 400 лв - заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на Г. В. Н. от [населено място], решение № РО-590/ 19.07.2013 г. на директора на ТП на НОИ - С., с което е потвърдено разпореждане № 213-00-2564-5/ 24.06.2013 г., издадено от длъжностно лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, с което е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица.

ИЗПРАЩА делото като преписка на длъжностното лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО при С. за издаване на нов акт при спазване на дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столично управление „Социално осигуряване” да заплати на Г. В. Н. сумата от 400 /четирисотин/ лв разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: